

זולת בפסוק הרופא לשבורי לב וכו'. ובשירת הים עד יעבור
עמך ה' וכו', התפרץ בקול רעש גדול.

שמעתי בשם אחד ממשמשי הגאון הרב מטשעבין זצ"ל:
שהיה נוכח פעם בעת שהאדמו"ר בעל הבית-ישראל מגור זצ"ל
ביקרו (כהרגלו לתכופות).

ושאל הבית ישראל זצ"ל להרב מטשעבין זצ"ל מהו בעיית
הגמ' במס' מו"ק (ט"ו ע"א) אם מנודה מותר בתפילין, הרי
התנא ר' אליעזר היה בנדוי, והניח תפילין ביום הסתלקותו,
כדאיתא בסנהדרין ס"ח ע"ב. (והוא קושית תוס' ישנים בנדה ז'
ע"ב). הרב מטשעבין זצ"ל השיבו על אתר ששה תירוצים,
ואכמ"ל.

מצאתי מדובר גדול בענין זה בשו"ת שם משמעון להגר"ש
פאלאק זלל"ה סי' ד' עיי"ש.

שמעתי מבעל העובדא, שפעם היה לו מבוכה ע"ד לשלוח
בנו למוסד חרדי-נוסח אשכנזי או חסידי.

נכנס לביתו של הגאון אב"ד טשעבין זצ"ל, ומצאו משוחח
על אחד שקולמסו הכשילו לכתוב דברי אפיקורסות על דברי
חז"ל, ודיבר עליו במרירות, ואמר: אילמלי למד בת"ת חסידי
לא היה קורה לו כאלה. והיתה לו בזה כבר תשובה על מבוכתו.

הגאון אב"ד טשעבין זצ"ל, בהיותו ילד, היה דרכו לומר דבר
תורה חריף בסעודת שלש סעודות, לפני אביו הגאון הכוכב
מיעקב זצ"ל. מה שאביו היה מלמדו.